

ניצה שפיראליבאי:

„כמו שגבר נהנה יש לו גם אחריות!“

אחרי נאום הגבר, פניתי גם לאשה – המישפטינית ניצה שפיראליבאי, שכינה כיועצת למעמדי-האשה במשרד ראש-הממשלה.

● **נתקלת אי פעם בבטייה דומה במהלך הקאר-יירה שלך?**

יש פה בעייה. מעטית, לא נתקלתי בה אף פעם אחת, אבל תיאורטית שאלו אותי על כך בעבר. אני גם יודעת שיש הת-ארגנות של גברים סביב הנושא.

● **יש כאן באמת חשד לגניבה וקבלת דבר במיר-מה?**

בעיקרון, אני חושבת שגבר הנכנס למיטה עם אשה חייב להיות אחראי לתוצאות. הרי לא יתכן שרק אשה תישא בתוצאות!

● **אבל כאן מועלית אפשרות של הונאה.**

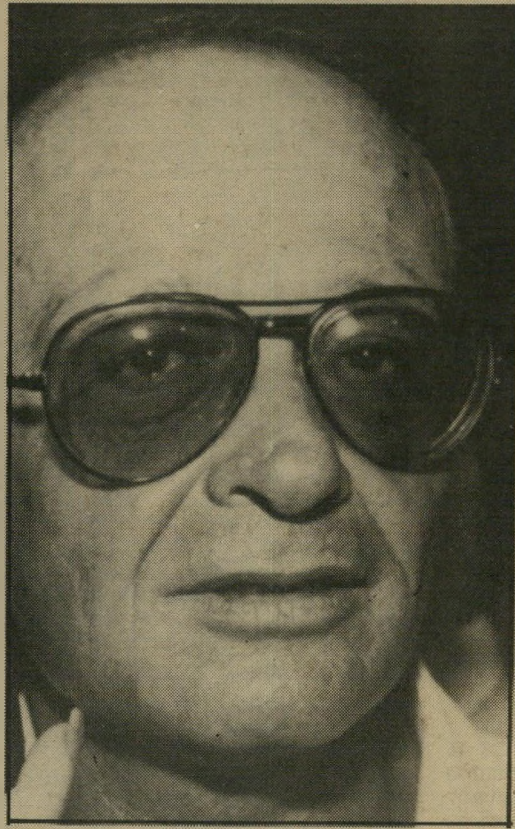
אני לא מכירה אמצעי-מיניעה הבטוח ב-100%. את מכירה? ואם האשה היתה דווקא כנה וקרה: כמו שהגבר נהנה, יש לו גם אחריות! אני יכולה להבין שיש גברים שחושבים שהולכו אותם שולל. הם עוד לא התרגלו לרעיון של שיתוף, של חלוקת-אחריות. הרי איש לא אנס את הגבר הזה להיכנס עם חברתו למיטה.

מין

הגבר פשוט לא רגיל לשאת באחריות. זה מאוד מעניין: תחשבי, למשל, מדוע כל המרע של אמצעי-מיניעה מסתובב סביב האשה. בזמנו נלחמתי בעד פיתוח אמצעי-מיניעה לגבר. אלא מה? הרגילו אותנו שהאחריות היא על האשה!

● **אני מבינה שמדובר כאן על „מיקרה-בוהן“. זה עשוי להתפתח לתקדים?**

אם אכן זה יגיע לבית-מישפט ויוכח שהאשה אכן הונתה, וככל זאת יחוייב הגבר באחריות – זה יהיה, ללא ספק, תקדים! (דפנה ברק)

צבי לידסקי:

„הגבר צריך לסמוך רק על עצמו!“

תלונה חסרת-תקדים הוגשה ביום השישי למישטרת כמרסבא. גבר טוען שחברתו גנבה ממנו את זרעו. בתלונה מפרט הגבר, אמנון גבלן, שקיים יחסים עם האשה – גרושה ואם לשלושה – במיסגרת של „מעשי האבה“, ולא במטרה להביא ילדים לעולם. לטענתו, סיפרה לו חברתו שהיא משתמשת באמצעי-מיניעה. בכל פעם שבה קיימו יחסים אישרה זאת באוזניו, ואף גערה בו כשרצה גם הוא לנקוט באותם האמצעים. גבלן מאשים את חברתו במירמה ובגניבת-זרע.

בהתפתחויות צופים בקוצר-רוח גברים נוספים, שהפכו אבות בעל-כורחס, ואף התארגנו באחרונה כעמותה. נזכרתי שהמישפטן צבי לידסקי, הבקי בדיני אישות הן מחייו המיקצועיים והן מחייו האישיים, ממש עשה לי פעם שטי-פת-מוח: „לעולם אל תתחנני! ושלא תעזי לבטוח במין השני!“ שבתי אליו בעיקבות הפירסום ושאלתי אותו אם זוהי ההוכחה להשקפתו.

המסקנה מהמיקרה הזה היא: „לעולם אל תבטח באשה! הגבר צריך לסמוך רק על עצמו!“

● **אולי אין מדובר תמיד בהונאה, אלא בסנצ'ר? קונרום הוא אמצעי-מיניעה הבטוח ב-100%, וזה רק מחוק את טענתו.**

● **במיסגרת הקארירה הארוכה שלך, נתקלת כבר בתלונה דומה?**

נתקלתי פה ושם באכות, שטענו נגד האשה טענות דומות. התלונה הזאת, כתלונה, חדשנית ביותר ומהווה תקדים.

● **מהו ההיבט המישפטי של המיקרה?**

לכאורה יכולה להיות כאן עכירה פלילית של קבלת דבר-מירמה עליידי מצנישווא.

● **סליחה?**

מין

האשה אמרה שהיא משתמשת באמצעי-מיניעה. היא קיבלה את זרעו של הגבר עליידי שימוש בעוכרה כזבת – שהיא משתמשת באמצעי-מיניעה. היא גרמה לגבר להאמין לכך, ולא להשתמש בעצמו באמצעי-מיניעה. זה גרם לגבר להיפרד מזרעו, אילו שאלו את הגבריהמתלונן אם הוא מוכן להיפרד מזרעו, תוך כדי ייעוץ שהאשה אינה משתמשת באמצעי-מיניעה – אין ספק שהתשובה שלו היתה: „לא“ רבתי.

נמכט שני אינני רואה כאן עבירת גניבה. אין כאן יסודות המקיימים עבירה זו, אלא יסודות לקבלת דבר במירמה.

(דפנה ברק)

יעל שוי:

„דיילת המצליחה לעבוד במעברים נחשבת רזה!“

חברת-התעופה של זימבאבווה החליטה שהדיילות העובדות במטוסיה שמנות מדי, ולכן נתנה להן הוראה חד-משמעית – לרזות או להפסיק לעבוד כדיילות. הד-יילות הזימבאבויות לקחו את העסק ברצינות, וכולן כא-חת רזו באופן משמעותי. שאלתי את הדיילת יעל שוי, אם גם בחברת „אל-על“ יש דיילות שמנות.

כל עוד הן מצליחות לעבור במעברים, הן נחשבות כרזות. וברצינות – גם כאל-על, כאשר דיילת משמינה יתר על המידה, היא מקורקעת עד שהיא חוזרת למידותיה.

● **את לא רואה בזה כניסה לתחום הפרט?**

החברה אינה כבעלות עובדיה, ואנו עובדים על פי המדיניות

תעופה

שהחברה מכתביה. במיקרה שלנו גם כענייני אקטיקה ויופי.

● **ואת מסכימה לזה שרק רזה היא יפה?**

אני חושבת שדיילת צריכה להיות בעלת גיזרה נאה, וגיזרה נאה זה לאישמנה. אין ספק שהטיסה היא עבור מרבית הנוסעים אירוע חוויתי לאישגרת. הם מצפים מלבד הטיסה גם לאוכל טוב, נוחות מירבית, גם להנאה בעיניים...

● **אילו היו מבקשים ממך לרזות לא היתה נעלבת?**

בטח הייתי נעלבת! ולכן אני עושה כל מאמץ שלאיש לא תהיה סיבה לאמר לי זאת. (דניאלה שמי')